

РЕШЕНИЕ

№ 25464

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4278** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от председателя на Управителния съвет (УС) на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощника юрисконсулт Д. Д., срещу Решение № 630 от 23.02.2026 г, постановено по административнонаказателно дело (НАХД) № 130/2026 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 121-ви състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 08.03.2023 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „АЛЕГРА ТРЕЙДИНГ“ ООД,[ЕИК] на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението, като са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението, поставено в противоречие с материалния закон. Изразява се становище, че нарушението е надлежно установено, чрез съставяне на доклад от поддържаната от АПИ, електронната система за събиране на пътни такси. Твърди се, че нормата на чл. 189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани

нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси. На следващо място е посочено, че процесният електронен фиш е бил издаден въз основа на чл. 189ж от ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Коментира се, че наличната в чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, правна празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие, не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. Касаторът, моли съда да отмени обжалваното решение на СРС.

В отговор на касационната жалба от „АЛЕГРА ТРЕЙДИНГ“ ООД, представлявано от управителя И. Н., чрез процесуалния си представител адв. Й. Л. е изложено становище, че жалбата е неоснователна и недоказана, а първоинстанционното решение правилно и законосъобразно, за което са изложени подробни съображения в защита.

В съдебно заседание - касаторът Агенция „Пътна инфраструктура“ при Министерството на регионалното развитие и благоустройството, се представлява от юрк. Д., с представено пълномощно. Поддържа касационната жалба по съображения изложени в нея, моли да бъде отменено решението на Софийски районен съд като неправилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът - „АЛЕГРА ТРЕЙДИНГ“ ООД, се представлява от адв. И., която оспорва касационната жалба, моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно и претендира сторените разноски по представен списък.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, 14-дневен срок от процесуален представител на надлежна страна, с правен интерес от обжалването, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С обжалвания съдебен акт, съдът е отменил Електронен фиш № № [ЕГН] от 08.03.2023 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на дружество „АЛЕГРА ТРЕЙДИНГ“ ООД,[ЕИК], е било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева за извършено нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

За да постанови решението си въззивният съд е установил, че на 08.03.2023 г. в 10:05 часа, е било установено нарушение №F7294A9EE92C55DCE053011F160AC712, с ППС - ВЛЕКАЧ РЕНО П. 450.18 Т, регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в [община], за движение по път А-2 км 6+804, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за

пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство №20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10 ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-2 км 6+804.

За да отмени оспорения електронен фиш като незаконосъобразен, въззивната инстанция е обусловила извода, че не е спазена процедурата, предвидена в закона за ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството- жалбоподател, тъй като за така вмененото на жалбоподателя нарушение АПИ, Национално ТОЛ управление няма процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН. Единственото отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП е предвидено при констатирано нарушение по чл. 179 ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179 ал. 3б ЗДвП

В мотивите си първоинстанционният съд е развил съображения, че съгласно разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП , при осъществяване състава на чл. 179 ал. 3 ЗДвП , когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Ангажирането на отговорност за нарушение по чл. 179 ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Нормите на чл. 179 ал. 3 и чл. 179 ал. 3б ЗДвП ясно се разграничават по между си, дефинирайки различни хипотези. Първата, предвижда да се санкционира водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е длъжима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1 т. 1 ЗП, а втората - предвижда ангажиране на отговорност на собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б ал. 3 ЗП , за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса чл. 10 ал. 1 т. 2 ЗП , включително в резултат на невярно деклариран данни. Налице са съществени разлики относно субектите на отговорност, правно дължимото поведение и регламентираните в съответните разпоредби санкции. Т.е., недопустимо е в този тип производства прилагането на диференцираната процедура по чл. 189ж ал. 1 ЗДвП, по аналогия. В случая, за вмененото на жалбоподателя нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш към датата на издаване на същия – 08.03.2023 г., поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на АУАН и НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП.

Налице е изменение на разпоредбата на чл. 189ж ал. 1 ЗДвП, но то е в сила от 13.02.2024 г., като законодателят не е придал обратно действие на изменението на тази разпоредба и същото действа за в бъдеще. Т.е., към датата на извършване на нарушението – 08.03.2023 г., наказващият орган не е разполагал с процесуалната възможност да издава електронни фишове, като по този начин да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Отговорността на дружеството „АЛЕГРА ТРЕЙДИНГ“ ООД,[ЕИК], е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената в чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП санкция за юридически лица в размер на 2500 лв.

Съгласно нормата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, според категорията на ППС.

А в нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лева, каквато санкция е наложена и в процесния случай.

Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалвания минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция следва да отбележи, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен и само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това, към момента на съставянето му – 09.11.2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

На следващо място касационната инстанция за пълнота следва да посочи, че възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. Същото се отнася и за нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3-3б, за които са издадени

ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят. Не може да обоснове и съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП (в сила към датата на издаване на процесния ЕФ). Законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми при административнонаказателна репресия.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ, към датата на извършване на нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

На следващо място, касационната инстанция за пълнота следва да посочи и като самостоятелно основание за отмяна на обжалвания ЕФ, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер - дължима преценка за характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2 500 лева.

При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2 500.00 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед изложеното решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. чл. 63д, ал. 1, предл. 2-ро от ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им - чл. 81 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК. Доказаните разноски са в размер на 300 евро - заплатено адвокатско възнаграждение, които съдът приема, че не са прекомерни.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 630 от 23.02.2026 г, постановено по НАХД № 130/2026 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на „АЛЕГРА ТРЕЙДИНГ“ ООД,[ЕИК], представлявано от управителя И. Н., съдебни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.